

Un poble com el nostre no podrà ésser sotmès a la ignomínia

La triomfal jornada d'ahir als fronts de Madrid

ALDABONAZOS EN LA RETAGUARDIA

La Economía

La economía de un país es algo tan susceptible de sufrir variaciones de cualquier oscilación política, un simple rumor, muchas veces infundado, es suficiente para motivar descensos en el valor de la moneda. Tan solo el anuncio de próximas desavenencias interiores es suficiente para motivar que la moneda baje unos enteros. Teniendo en cuenta esta fragilidad se comprenderá fácilmente lo que para la economía de España representa la lucha que se está desarrollando sobre el suelo.

Compras de material extranjero por uno y otro bando; miles y miles de brazos que abandonan todo trabajo productivo para dedicar sus energías en beneficio de la guerra; transformación social —y hay que tener en cuenta que los beneficios de las transformaciones de esta naturaleza son a largo plazo—; miles y miles de extranjeros que sin dar económicamente el más pequeño provecho consumen nuestras reservas de víveres; docenas y docenas de kilómetros de tierra improductiva por ser escenario de la lucha; casas destruidas y puentes volados; paralización del mercado; recelo del agricultor ante la eventualidad de lo que pueda ocurrir, lo que se traduce en disminución de producción agrícola donde en realidad los efectos de la guerra no debieran hacerse sentir; todo, en fin, se hace para la guerra y por culpa de la guerra deja de hacerse lo que en circunstancias normales se haría. Y ya sabemos que económicamente la guerra no nos ha de reportar el más pequeño beneficio, pues ésta no es precisamente una guerra de colonización. Por tanto no debemos esperar de ella ninguna compensación que nos permita rehacer nuestra economía.

Una vez se ponga fin a esta monstruosidad que se está desarrollando sobre el territorio de España, el gobierno que se encargue de hacer la liquidación final y tome sobre sus hombros el impropio trabajo de reorganizar sobre bases nuevas nuestra maltrecha economía, no tendrá ciertamente ocasión de lucirse mucho, pues la obra a realizar resultará ser de tal magnitud que únicamente a costa de muchos sacrificios del pueblo unido podrá llevarse a cabo algo que resulte de verdadera eficacia.

A estas pequeñas observaciones es posible que muchos repliquen diciendo que ahora lo verdaderamente importante es ganar la guerra; una vez ésta esté terminada ya hablaremos de economía. A los que así hablen, yo ahora les contesto que en la supremacía de la guerra estamos absolutamente de acuerdo. Quienes hayan leído mis artículos conocerán ya el punto de vista que he sostenido respecto a este particular. Pero...

Estos son los que haciendo un trabajo innecesario cobran sueldos elevados, se dan la gran vida, gozan como nunca, lucen su gran pistola que únicamente les sirve para esto, lucirla y hacer más odiosa al trabajador honrado que produce su pedantería ridícula. Estos son los sujetos para quienes la guerra representa bienestar. Y como es natural en ellos, no sienten las ansias, los anhelos de paz. Son estos los que sin dar ningún rendimiento van sangrando nuestra economía. Su proceder es contradictorio a la revolución por cuya defensa luchamos.

La economía? Bah! tonterías de unos políticos de viejo estilo a los que para el bien público conviene eliminar. Que digan lo que quieran estos teorizantes que nada saben de revoluciones. Esta es la ocasión de aprovecharnos y no la dejaremos escapar así como así. Hora es ya de que nos toque el turno a nosotros.

Y así o de manera semejante han argumentado y argumentan infinidad de revolucionarios o que al menos vienen pasando por tales. Qué puede esperar la revolución de estos sujetos que tienen de ella un tan pobre concepto?

Las partes responsables deben fijar su atención sobre este punto y acometer con valentía la obra que podemos llamar de "depuración económica" la cual tiene hoy mucha importancia y tendrá muchísima más en un porvenir no lejano, pues al debilitarse nuestras reservas económicas será cuando veremos más claro el crimen que para con la sociedad se cometía al malgastar lo que mañana nos podía hacer falta.

Para llevar a cabo esta tarea propongo la creación de una nueva consejería: La de "depuración económica". El consejero que se hace cargo de ella ha de tener completa libertad para presentarse en cualquier oficina, oficial o no, y preguntar a cualquiera de los que allí se encuentran como pez en el agua:

—Tú, qué haces aquí?

Y si contesta con ambigüedades mandarle rápidamente donde pueda darse cuenta del trabajo que realiza.

Nadie sabe lo que esta nuestra guerra durará. Un mes?, un año?, dos años? De una manera fundamentada y con probabilidades de acertar nadie puede dar una fecha ni tan siquiera aproximada respecto a su duración. Por tanto, hemos de estar preparados para resistirla y sostenerla a largo plazo. Debemos incrementar la producción y al mismo tiempo hacer que ésta sea perfecta, pues hacer esto es precisamente trabajar para ganar la guerra y para facilitar la obra económico-social a realizar una vez terminada. Afortunadamente, por tener en nuestro poder la parte de suelo más fértil del territorio español, contamos con el más importante factor para organizar esta resistencia económica. Pero no se crea que se trata de una obra que puede ser llevada a feliz término con un sencillo decreto o una serie de decretos. Se trata de una organización compleja y difícil. Únicamente un hombre desligado de todo interés partidista y en cuyo ánimo no exista el más pequeño asomo de favoritismo es capaz de llevarla a cabo con algunas probabilidades de éxito.

KATIN.

Les milícies avançaren, entre una pluja de foc amb serenitat i tremp sense parió...

París, 22. — Les notícies que es reben del front de Madrid indiquen que la ornada d'ahir, per a les forces republicanes, fou triomfal. Efectivament, les forces voluntàries de l'Exèrcit de la República, comandades per joves oficials que abans de la rebel·lió militar eren obrers o empleats, aconseguiren no sols fer recular les forces mercenàries de Franco, sinó que reconquistaren les posicions que la setmana anterior havien ocupat les forces de Franco, amb l'ajuda dels contingents alemanys, recentment arribats, als sectors de Pozuelo i Boadilla.

L'atac començà a les set del matí d'ahir. Fou l'atac un triomf de la nova disciplina militar de les Milícies Antifeixistes. Sota l'enèrgica impulsió dels oficials,

les companyies de milícies avançaren amb un gran valor, per salts successius, amb una mobilitat que deixà ple d'astorament l'adversari, una mica desorientat davant la nova tècnica d'atac.

Amb tot, les forces republicanes trobaren resistència. No sols resistència, sinó un veritable entossudiment de no deixar-los el pas lliure. Però les milícies avançaren entremig d'un foc de fuselleria intensíssim, amb una serenitat, però també amb un tremp sense parió. Havien rebut una ordre i asselanyat un objectiu amb l'Alt Comandament i havien detriomfar.

Als altres punts del front de Madrid, no hi hagué notícies notables a remarcar.

TERRA ALS HOMES DE BONA VOLUNTAT", demostrant que de fa temps, la bona voluntat veritablement pasifista i humanitària, no es pas una planta que floreixi i doni fruits, als jardins un xic pagans de la ciutat-cort real del Vaticà.

LUDOVICUS

Ajuda als herois madrilenys

Lector de LLIBERTAT!

Què esperes per a portar-nos una peça d'abric o un petit donatiu per a la compra de robes i queviures per al camió que LLIBERTAT organitza amb destí als combatents de la capital de la República?

DONATIUS REBUTS AHIR

Josepa i Maria de Torredembarra: una capsa de torrons, tabac i fruites.

Juli Baixauli Perelló: 3 samarretes d'abric.

Sebastià González Garcia: 25 pessetes.

Josep Sumoy Miret: 10 pessetes.

Jaume Panasachs Salas, 25 ptes.

Personal de la Caixa de Pensions, un dia d'haver invertit en robes de diferents classes.

La nova casa de Correus y Telègrafs

Avui, al migdia, procedent de València, arribarà a la nostra ciutat el ministre de Comunicacions, senyor Bernard Giner del los Rios per a rebre oficialment la Casa de Correus i Telèfons de nova construcció a la Plaça de Corsini. La cerimònia se celebrarà a les dotze del migdia.

Meditacions lliures ELS HOMES DE MALA VOLUNTAT

Es rumoreja aquests dies, no sabem amb quin fonament, que el sobirà mitrat de la ciutat vaticana, farà als dos bàndols contendents amb motiu de la pasqua, nadalena, un convit a la treva per tal que cessin les hostilitats durant aquell dia. Una semblant mostra de devoció pacifista i de freturós desig de concòrdia entre els actuals combatents, resulta emocionant.

Pel que es veu, el successor de Pere el bon pescador, el pobre pescador de Galilea, creu que els principis de la caritat i de la concòrdia cristiana queden salvats, si el dia 25 els que ara lluiten acorden una treva, per tal que la festa sigui dignament celebrada i que els poderosos que no lluiten, puguin celebrar el festí pasqual amb menys neguits i remordiments de consciència i amb una eufòria més pregonament epicúrea. Massa que tindran temps l'endemà els adversaris per recomençar la matança en

gràcia de Déu, sense necessitat de pertorbar la gròria litúrgica ni la gastronòmica del Nadal!

Aquest afany purament ocasional de pau del papa-rei, ens recorda l'original concepte de la caritat que tenien aquells senyorassos de temps passats, que solennitzaven el dia del seu sant o d'un altre sant qualsevol, tot ofrenant un gran dinar i un gran veure als pobres més pobres del seu barri. I dos dies després d'haver-los atipat, els deixaven que la misèria i l'abandó els anés devorant de mica en mica, fins a l'altre sant de l'any següent.

Nosaltres creiem que Jesucrist no morí pas en creu per tal que imperés la pau i la concòrdia entre els homes no més el dia de farcir el galledíndi. Ni patí tots els turments de la passió per tal que un home luxosament vestit, profusament enjoiellat i coronat amb triple corona, profanés el... "I PAU EN LA

ELS SOLDATS DEL POBLE ALS FRONTS DE MADRID

En un dels fronts propers a Madrid els nostres milicians descansen després d'un combat. Uns descansen mentre d'altres vetllen atents al més petit moviment de l'enemic.

(Foto "La Humanitat").

CONSELLERIA DE CULTURA - DIVENDRES CINEMA

estrena - SEQUOIA - estrena - SEQUOIA - estrena - SEQUOIA

Filharmonica de Tarragona

Pedro Lerma, pianista

Se celebró el pasado domingo el concierto que nuestra entidad "Filarmónica" organizó a cargo del notable pianista, Pedro Lerma. No puede menos que reconocerse por quien le haya oído, la meritísima labor que desplegó durante la ejecución del programa; sus cualidades, como las de todo buen concertista, se manifiestan por una doble visión del espíritu; la primera caracterizada por la delicadeza y flexibilidad de expresión, y la segunda por la fortaleza y virilidad del ánimo. Cualidades que demostró con la interpretación del Nocturno de Chopin, y la Toccata y Fuga de Bach, respectivamente, y que a la vez nos las manifiesta reunidas en el Estudio en Mi mayor de Chopin. Se tiene que percatar uno del valor de este Estudio cuando vemos repentinamente cortada aquella desesperación y aquella bravura por un tema repleto de la más grande delicadeza e inspiración, que el autor emplea como medio para introducirse de nuevo en el primer tiempo, una de las frases más grandes de Chopin.

De todos modos, aunque por la actuación en su concierto se le pueda juzgar atinadamente, es esencial el conocimiento de su intimidad para darse cuenta de que, gozando de un criterio musical y de un ambiente pocas veces igualado a su edad, le sea posible dar conciertos de tal índole y que se haga acreedor de una admiración y elogio sobradamente merecido.

El Rondó en Sol mayor de Beethoven y la Sonata en La mayor de Mozart fueron ejecutadas con un temperamento y una elegancia tan propios de estas dos obras y que acusó sobre todo él la Sonata de Mozart.

La segunda parte estuvo integrada por obras de Paradisi, Debussy y Turina. Se pudo apreciar en la Arabesca y en la Danza Bohemia de Debussy, la perfecta y agradable armonía de sus pasajes, y en las cinco danzas de Turina, la genialidad tan personal del autor. Estas últimas danzas fueron dedicadas por su autor al famoso pianista Cubiles, maestro de nuestro joven ejecutante, el cual las dió en primera audición.

La tercera parte la integraron obras del virtuoso del piano Chopin, en donde de nuevo nos presenta Lerma su técnica y agilidad, tan necesarias para la interpretación del Estudio en Do menor, todo él de un trabajo de mano izquierda prodigioso; y del Scherzo, considerado como una de las páginas más difíciles de Chopin.

Finalmente, y como premio a los aplausos que se le tributaron, nos obsequió con los "Murmuros de viento" de Saüer.

Reciba nuestro buen amigo la más efusiva felicitación, deseándole que le sea grata su estancia entre nosotros como hasta ahora hemos procurado hacerlo.

E. B. M.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalta, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

D'ensenyament Intolerable

En una recent disposició de la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya s'estableix i es fixa el sou dels mestres de la Generalitat en cinc mil pessetes anuals. Dit així, per anys, a algú potser li semblarà una gran cosa; molts creuran que els esmentats mestres vindran a cobrar un jornal de 25 pessetes o poc menys. Però, camarades, els qui estem acostumats a treure els comptes del jornal que resulta d'un sou anual determinat, perquè el menjar l'hem de comprar cada dia i ens interessa saber concretament fins on poden arribar les nostres despeses diàries, veiem al primer cop d'ull que el jornal resultant és d'unes 13 pessetes més o menys, després de restar els descomptes que s'acostumen a aplicar als sous oficials. I ens interessa fer aquesta observació com a preàmbul perquè ens agrada tocar ben bé de peus a terra, i lamentaríem que entorn del sou esmentat es creés aquella atmosfera asfixiant que hem vist formar-se cada vegada que als treballadors de l'ensenyament se'ls ha atorgat alguna millora. Quedi ben sentat, doncs, que els mestres d'ensenyament primari de la Generalitat no vindran a cobrar més que el jornal corresponent a un modest obrer, qüestió que no volem pas discutir si és de justícia o no, perquè comprenem que en els moments actuals el que menys ha de preocupar-nos és el regateig d'unes pessetes més o menys de

sou, sempre que tothom es posi en la mateixa tessitura comprensiva i revolucionària.

Anem ara a entrar en els fons del problema que planteja aquesta disposició de la Generalitat que estem comentant. I hem dit problema i podria ésser que algú fes una ganyota d'estranyesa en llegir aquesta paraula poc agradosa, molt més quan hom creu haver tocat el cel amb els dits de la mà i es pensa que el zumseig dels mosquits ja no ha de pertorbar per ara el seu somni d'egoïsta. Però, amics, el problema resta en peu, malgrat tot, i nosaltres creiem que és un cas de consciència el voler ignorar-lo, i que, en canvi, és un deure ineludible de tot treballador de l'ensenyament de tremp revolucionari posar-lo ben a la llum del dia, fer-lo arribar fins on calgui i parlar clar davant de qui sigui, encara que això signifiqui per algú un maldecap que no tenia previst i que pot indigestar el seu dinar.

Salta a la vista de seguida que a Catalunya es fa una divisió entre els companys del Magisteri. Hi haurà mestres de l'Estat i mestres de la Generalitat. Tots ensenyaran el mateix, tots seguiran unes mateixes normes pedagògiques i polítiques, tots reconeixeran un mateix poder, tots tindran a les escoles llurs infants de la mateixa categoria, tots hauran tingut la sort d'iniciar les seves tasques pedagògiques després del 19 de ju-

liol i als altres la dissort de portar ja alguns anys, potser massa per algú, al front de llur escola, humil, massa humil també, maldant per forjar una humanitat millor pel demà, patint les injustícies pròpies de l'ambient rural i lluitant al costat de tot allò que significava progrés, avenç i millorament social. Tots han de tenir els mateixos deures, com a servidors incondicionals d'un mateix Estat; els uns, però, es diren de la Generalitat, i els altres seran mestres de l'Estat. Nosaltres ens creiem que tots ha de tenir el signe de l'Escola Nova Unificada, perquè teníem un altre concepte de l'unificació. Potser, per haver estat mestres d'escola rural amb anterioritat al 19 de juliol, els nostres conceptes estan desenfocats i la nostra mentalitat no arriba a l'alçada que requereixen els moments actuals, de despreocupació pels petits detalls i de despreci per aquelles coses que podrien significar una dificultat, de vegades insuperable, pels arribistes de tota mena i per aquells que qualifiquen els escrúpols de consciència de prejudicis contrarrevolucionaris.

Molts mestres que ara es diren de la Generalitat no poden presentar en el seu haver cap mèrit polític, sindical, ni sisquera professional. Havien permanescut fins ara en el més egoïsta dels anonimats, esperant que un dia els fos reconegut el dret a cobrar un sou d'Estat i regentar una escola. La immensa majoria d'ells ni va saber tenir un gest viril de rebellia quan en uns curssets de selecció els eren imposades unes condicions injustes, i, com un ramat, es sotmetien a aquelles condicions per por de perdre això que ara desprecien amb gest olímpic. Són més dels que caldria aquells que feien raó de llur existència el culte de les oligarquies. No pot això, però, pesar massa en aquestes circumstàncies. Ho reconeixem i som comprensius.

Bastants dels mestres que seguiran anomenant-se de l'Estat, en canvi han perdut la major part de llurs energies en el treball quotidià de l'escola, aprofitant llur càrrec per inculcar en els infants posats a les mans llurs els principis incommobles i humans que propugnem els homes que abominem dels privilegis, dels prejudicis i de les categories socials. Han aprofitat tots els mitjans a llur abast per donar a la cultura dels nostres infants aquell sentit catalanista que no poden deixar de tenir les coses de la nostra terra, sense deixar de banda ni oblidar que tots els proletaris del món som germans i tenim uns ma-

teixos interessos a defensar contra l'enemic comú. I si ara no entren a formar part de la categoria de mestres de la Generalitat, no és pas per llur culpa, sinó per dificultats sorgides en les altes esferes de la política nacional, dificultats que no són insuperables ni molt menys i que ha de venir un jorn no molt llunyà que seran vençudes.

Si això ha de succeir així, com tots els indicis ho assenyalen i com desitgem la quasi totalitat dels treballadors de l'ensenyament a Catalunya, és improcedent voler establir, ara, aquestes dues categories de mestres de Catalunya, com som de fet tots, separació innecessària, donada la tessitura que, envers la nostra terra, hem adoptat tots els companys que a l'ensenyament dediquem les nostres activitats. I no caldria que es donés el cas de mestres acabats d'ingressar a la professió, sense haver passat per cap prova, amb el sou de cinc mil pessetes, mentre altres companys ja gastats en la lluita per la reivindicació humana i amb els mateixos deures a complir, continuaran cobrant un jornal odiós de set pessetes i mitja.

Nosaltres propugnem, com a bons marxistes, per l'immediat traspàs de l'ensenyament a Catalunya. Ja hauria d'estar fet, encara que no signifiqui, avui, una qüestió de vida o mort, com hauria pogut ésser en altres temps d'incomprensió. Però ens dol en l'ànima que, per satisfer certes ambicions no confessades, si bé adivinables, es vulguin precipitar els esdeveniments lamentablement, saltant per damunt de tot, sense mesurar les possibilitats ni les conseqüències i produint entre els companys una confusió, causa de la indecisió consegüent, i una pregona divergència que no pot menys de produir-se si seguim per aquest camí, i que els qui tinguin la més petita noció de companyerisme i de responsabilitat estan cridats a evitar per tots els mitjans possibles, de la mateixa manera que estem disposats a fer-ho nosaltres des d'avui i quan convinguí, sense reparar en sacrificis, pel bé suprem de la col·lectivitat obrera en general.

Donem, doncs, un crit d'alerta i invitem a la reflexió a tots els companys del Magisteri per tal que no es deixin emportar per al·lucinacions i que s'enfrontin amb la realitat, potser poc pròdiga per ara, però realitat a la fi. Tenim uns interessos comuns a defensar i la nostra tàctica ha d'ésser també única.

F. BLANCH i BOSCH

MILICIANES D'E. R. C.

Responent a la crida de Maria Carrete, del Casal d'Esquerra "Francesc Macià", ha estat constituïda la primera centúria d'una columna de milicians d'Esquerra Republicana de Catalunya, dones animoses i entusiastes, disposades a treballar incansablement a la reraguarda o al front, allà on puguin ésser més útils per al triomf de la causa de la República. Diumenge fou la primera sortida d'aquestes milicians. Assistiren a l'acte d'homenatge a la memòria de Col·leferns, Fusté i Martí, i es traslladaren tot seguit a la tomba de l'"Avi" per a disposar-hi un ramell de flors, delicada i fervorosa iniciació de les seves activitats. (Foto "La Humanitat")

Laboratori Radio-Eléctric Bové

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels secs:

963

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recorden sempre Bové, Baixaca Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

AJUNTAMENT

El Comitè Permanent d'aquesta Corporació municipal, en sessió celebrada el dia d'ahir, acordà el següent:

1. Aprovar l'acta de la sessió anterior.
2. Departament d'Hisenda. — Aprovar comptes; adjudicar el concurs per a adquirir una màquina de sumar; deixar en suspens l'exportació de cansalada, als efectes de devolució d'arbitris; aprovar la liquidació d'ingressos i despeses de la cambra frigorífica.
3. Departament de Foment. — Aprovar comptes.
4. Departament d'Aigües. — Concedir la dotació d'un quart de ploma d'aigua eventual a Domènec Casanovas i Arts per a la casa núm. 39 del carrer de Gravina; concedir la dotació d'un quart de ploma d'aigua a Antoni Montemayor Solanes per a la casa núm. 99 del Quarter Nord; incautar-se de l'aigua de propietat particular; incautar-se del Pou de Franquès, amb els nous pous, zona de protecció, camí d'accés, etc.
5. Intervenció. — Aprovar el balanç d'operacions de comptabilitat del mes de novembre; idem l'estat comparatiu de la recaptació obtinguda per arbitris de carns i drets d'Escorxador, durant el mes de novembre proppassat, comparat amb el mateix mes de l'any anterior.

El que es fa públic per a general coneixement.

Tarragona, 22 de desembre del 1936.
— El secretari accidental, G. Melendres.
— Vist i plau. — L'alcalde-president, J. Fort Gibert.

Relotges ROIGÉ

Tallers propis

J. Maurin, 20 Tarragona

Notes informatives

Mercats

Els vehicles forasters que durant la última setmana han estat als mercats de Tarragona, són els següents:

- De Vilaseca, 42.
- Riudoms, 25.
- Reus, 20.
- Torredembarra, 19.
- La Canonja, 14.
- Constantí, 9.
- Cambrils, 4.
- Altafulla, 4.
- La Riera, 3.
- Vallmoll, 3.
- Alcover, 2.
- Pobla de Montornès, 1.
- Pobla de Mafumet, 1.
- Aiguamúrcia, 1.
- La Nou, 1.
- Tamarit, 1.
- El Pla, 1.
- Morell, 1.
- Salomó, 1, i
- La Selva, 1.

Total, 154.

LA CASA DELS GUANTS

La CASA COCA

ha rebut el complet assortit de guants en pell i punt per a la present temporada.

Garantia en les QUALITATS i economia en els PREUS.

CASA COCA

Joaquim Maurin, 7 - TARRAGONA

Consell del Transport

Es fa saber a tots els conductors de vehicles de Tarragona-ciutat que a partir d'avui, dia 23, poden passar pel Consell del Transport, Rambla 14 d'Abril, 35, primer, on se li facilitaran les fulles de "Petició de Carnets de Conducció" a fi de que una vegada complenades per ells mateixos puguin adquirir els carnets definitius.

Hi haurà vuit dies de temps per a demanar les dites fulles.

Juventut Comunista Ibèrica (POUM)

Es convoca a tots els militants de la mateixa, a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc el dijous, dia 24, a les set de la tarda al nostre estatge social, Rambla 14 d'Abril, 25, segon pis, per a tractar d'assumptes d'interès.

Donada la importància dels assumptes a tractar, es prega la puntual assistència.

Han quedat instal·lades al nostre estatge social, Rambla 14 d'Abril, 25, segon pis, unes oficines permanents, d'allistament voluntari per als treballs de fortificació.

Joves obrers, per la defensa de Tarragona, pel tromp de la revolució, al·listeu-vos-hi.

Diada de l'Infant

El Comitè Local del "Socors Roig Internacional" organitza per al dia 5 de gener la diada de l'Infant.

Creiem d'absoluta necessitat que els nostres infants ignorin en tot el possible els estralls de la guerra i amb aital fi tots plegats tenim de fer un esforç per a portar a bon terme tan magnànima obra, avui podem fer-la recollint roba, joguines i dolços per a l'esmentada diada com ahir la fèiem per a recollir-los abrigalls per apaiguar les fredors de l'hivern.

Les il·lusions i les alegries dels infants són les que ens ajuden a suportar les malifetes de la guerra.

Procurem per tots els mitjans que els fillets dels nostres braus lluitadors puguin com cada any les innocents hores de la nit del 5 de gener que ells esperen amb delit i amb l'ànima plena de joia.

Recordeu els infants refugiats separats, per culpa de les actuals circumstàncies dels seus pares i l'unió de les seves llars i pensareu com nosaltres que aquest any més que cap altre es quan tenim l'obligació per als deures d'humanitarisme que a tots ens lliguen de fer quelcom per a ajudar-los a passar unes hores de felicitat de les moltes que la maledicta guerra els hi ha robat.

Porteu els donatius a les oficines del S. R. I., Rambla 14 d'Abril, 91.

Moviment de la població

Nats

- Maria del la Creu Giron Blanch.
- Maria Sánchez Bermejo.

Defuncions

- Salvador Rovira Mulet, Plaça República, 27, de 48 anys.
- Lluís Rodríguez Serrano, Casa dels Vells, 340, de 74 anys.

Matrimonis

Cap.

PAPERERIA MODERNA R Anguera

OBJECTES D'ESCRITORI. ::
GRAN ASSORTIT EN REGALS

J. Maurin, 26 - Telèfon, 1870

A Vigilància municipal, resta dipositat un tapaboques que ha estat trobat a la via pública, que serà lliurat a qui l'ha perdut.

Comitè Comarcal d'Ajuda als Refugiats

De conformitat a la nota publicada en edicions anteriors, aquest Comitè d'Ajut als Refugiats, fa avinent que el proper dimecres, dia 23, al matí es procedirà a recollir els equips de llit i robes, entre els habitants en les Rambles de 14 d'Abril i de Pau Iglesias.

No dubtant de la generositat que ani-

ma els nostres conciutadans, aquest Comitè espera que la recaptat serà sumament nodrida, en atenció a la finalitat humanitària a que es destinen els donatius.

En dies successius, es passarà per altres carrers per la qual cosa s'avisarà oportunament.

Tarragona, 21 de desembre del 1936.
—Pel Comitè, el secretari.

CASA EXCLUSIVA

en

GENERES DE PUNT

J. Fuster

Unió, 15

TARRAGONA

Tribunal Popular de Tarragona

Ahir i a l'hora assenyalada tingué lloc a l'edifici de l'ex-Seminari d'aquesta ciutat el segon judici dels que ha de co-neixer aquest Tribunal Popular.

Presidí el titular, company Andreu Masó i actuà de fiscal Ramon Vaquer Ciurana. Els acusats, tots de Reus, Jordi Isaban Gracia, Josep López Alcover, Josep Camí Carreras i Joaquim Llorens Asensio foren traslladats dels vaixells per la força pública, ocupant el lloc reservat als mateixos.

Foren acusats d'activitats feixistes i defensats el López pel lletrat Jaume Foraster; i el Llorens pel també lletrat Ginés Navarro, fent-ho per si mateixos els altres dos processats.

Es practicaren les proves documental i testifical, que foren favorables als en-cartrats Jordi Izabal i Josep López, doncs si bé se'ls acusà d'haver pres part en organitzacions de caire dretà, quedà esbrinat que no va ésser altre motiu que la necessitat de valdre's de tal situació per a poder obtenir millors econòmiques ateses les circumstàncies en que es vivia.

Malgrat això, el fiscal del Poble, representat pel company Vaquer, interpretant rectament el crit de la justícia proletària, i donant a les seves paraules el to de les exigències de la revolució, tenint present que la situació dretana va ésser un dels mòbils que més varen ajudar a la sublevació feixista, sollicità que cadascun dels processats foren condemnats a un any i onze dies de presó.

Els defensors, impregnats pel nou ordre de coses, estigueren a l'altura que els fets imputats als seus defensats exigien, fent una peroració per a obtenir la lliure absolució dels mateixos.

Les intervencions presidencials oportunes i directes en aquests casos, i suspès el judici per la deliberació corresponent, emiti el Jurat veredict de culpabilitat en quant als processats Josep Comí i Joaquim Llorens, i d'acord en el mateix, reunit de nou el Jurat foren absolts el Jordi Izabal Gràcia i Josep López Alcover, i condemnats a deu anys de reclusió Josep Comí Carreras i Joaquim Llorens Asensio, i incautació de tots els béns d'aquest darrer.

Per a demà passat o sigui el 24 dels corrents, resta assenyalat el judici procedent de Segarra de Gaià, abans Santa Coloma de Queralt, contra Josep Carreras, Daniel Vallbona, Joaquim Brufau, Eduard Brufau i Salvador Palau.

Carnet sindical

El C. E. de la I. del P. S. hace públic que a partir del dia de anteayer lunes, los sitios de venta serán los que se detallan a continuación:

- Núm. 1, calle de San Lorenzo.
- Núm. 2, idem.
- Núm. 3, Mediona.
- Núm. 4, Florencio Vives.
- Núm. 5, Caballeros.
- Núm. 6, la Nao.
- Núm. 7, Plaza de la República.
- Núm. 8, Joaquín Maurín.
- Núm. 9, Rambla del 14 d'Abril, 66, (Cisne).

- Núm. 10 Rambla del 14 de Abril, 24.
- Núm. 11 Calle de Cañellas (Central).
- Núm. 12 Id. la Unión (Tupinamba).
- Núm. 13 Id. Reding (Cooperativa).
- Núm. 14 Id. Blasco Ibáñez (Cisne).
- Núm. 15 Id. Smirt (Casa Rull).
- Núm. 16 Id. Smirt (Casa Ferré).
- Núm. 17 Id. Gravina (Serrallo).
- Núm. 18 Id. García Hernández.
- Núm. 19 Carretera de Barcelona.

A la vez se hace saber que los hoteles, fondas, restaurantes, bares, etc., y los centros dependientes de las autoridades como Casa de Asistencia Social, Hospitales, Colonias, Comedores Populares, etc., la necesidad que tienen de, al hacer las peticiones de pan o de harina, de confeccionar un vale o talón por la cantidad que desean y de pasar por la Oficina del C. E. de la I. del P. S. para canjearles su talón por otro sellado por aquélla y luego han de ir a recoger la materia pedida a la Panificadora Obrera, calle de Barcelona (cerca de la Estación del Ferrocarril), durante las horas que se señalan a continuación: de 7 a 12 por la mañana y de 4 a 6 por la tarde; sin embargo, y tratándose de casos de necesidad, serán atendidas cuantas peticiones de materia se hagan y a cualquier hora del día.

El domicilio del C. E. de la I. del P. S. será, Rambla del 14 de Abril, 10, bajos (al lado del Bar Exprés) y el teléfono núm. 1972.

La Oficina del Control de la Industria abrirá de 9'30 a 1 por la mañana y de 3'30 a 7 por la tarde. Al mismo tiempo, y para el buen gobierno de todos los intereses de la industria y de los acreedores, que tenga y pueda tener la Colectividad de los Obreros Panaderos, se hace constar que las cuentas, facturas, recibos, etc., sólo serán pagados de 9'30 a 1, por la mañana todos los jueves, entendiéndose que los demás días no serán hábiles para tales operaciones.

Este Comité hace público a la vez, que con la nueva orientación que se da a la Industria quedarán solucionados de una vez los problemas de abastecimiento de las Expendidurias y con las ocho horas de venta diarias (de 8 a 1 mañana y de 4 a 8 tarde), quedarán suficientemente atendidas todas las necesidades que corresponden a tan importante industria; sólo le resta al Comité, dirigir un ruego a todos los antifascistas de Tarragona que tengan a bien considerar los esfuerzos que hacen todos los que trabajan o ayudan a que triunfe tan importante industria estando en manos de la Colectividad, sin causar en lo posible, molestia alguna al pueblo y que si alguna se le ha podido causar es, sin duda, porque aquélla está aún en estado embrionario. Es por esto por lo que rogamos un poco de benevolencia del pueblo de Tarragona. — El Comité.

En l'aniversari de la mort del President Macià

La Federació de Barcelona-Ciutat d'Esquerra Republicana de Catalunya prega a tots els centres i casals que el vinent dia 25 vagin a dipositar el seu recordatori a la tomba del que fou Primer President de la Generalitat de Catalunya.

Recomana ensems, que no organitzi cap visita a la tomba per al vinent diumenge, ja que es necessari que tots els centres i militants d'Esquerra acudeixin als actes que organitza el Partit a la memòria del President Macià, que tindran lloc el diumenge, dia 27.

Des del front Sud d'Aragó

(Crònica tramesa pel company Agustí Pérez-Valiente)

Hem celebrat una imponent manifestació de dol amb motiu de l'enterrament de l'heròic sergent de metralladores Pau li Muñoz, mort en un dels darrers profitosos combats efectuats a les immediacions de Quinto, en els quals ferem bastantes baixes als feixistes i guanyem terreny i material.

En l'esmentat enterrament feren ús de la paraula el cap tècnic de la nostra columna d'Hilari Zamora i el camarada Vidal, aquest en nom del Comitè de guerra de l'esmentada columna. Ambdós feren ressaltar la labor constant i callada que des del començament soste-

nia el malaguanyat company, amarat dels ideals de fraternitat i llibertat i dels conceptes de disciplina i responsabilitat.

IMPRESSIONS

EL PROBLEMA DELS PROVEÏMENTS

Com deia encertadament el proppasat diumenge el conseller de la Generalitat, Comorera, en el miting del Price, el problema dels proveïments, actualment presenta a Catalunya un caire greu que cal evitar de la falsió que sigui i com sigui pel mateix bé de la revolució en

Han arribat les coses a un extrem tant insostenible, que cal pensar immediatament en una solució que esvaeixi els aires enrarrerits que es respira a rera-guarda per mor d'un estat caòtic imposit per gent que ha viscut a espatlles dels herois que es batien al front, una permanent festa major. I tota aquesta gent que ha carregat el mort als petits veredors, al petit comerç, i moltes vegades a la petita burgesia, era l'agent provocador que es servia d'aquests pretextos per a millor defensar una situació de privilegi en els càrrecs que desempenyaven dins dels nombrosos Comitès de Proveïments — sempre hi ha excepcions — i controls de mercaderies, com així mateix des de les Conselleries de Proveïments dels Ajuntaments de Catalunya. Tot han estat posar trabes i obstacles a l'avitallament de la població civil sense cercar cap solució viable al problema que per moments s'anava engrandint. Enlloc de cercar solucions, l'únic que es feia era obstaculitzar compres i operacions comercials que demés d'ésser un remei per a les respectives poblacions suposaven un augment de preu quelcom reduït amb comparació als preus que hem tingut que patir nitjancant la intervenció de la burocràcia "de nova planta" que reglex o ha regit fins ara en matèria de proveïments a Catalunya. Que ningú prengui les nostres paraules com una crítica o bé un atac a cap determinada organització, o bé a certes personalitats, doncs es prou conegut de tots els antifeixistes la formació d'aquests Comitès, controls i delegacions — on hi ha representació de gairebé tots els Partits organitzacions — perquè ningú pugui dubtar de la nostra sinceritat d'exposició examinada al bon lesig de què tot rutlli a rera-guarda com millor sigui possible.

Tothom s'ha tribuit facultats. Tothom ha fet det dictadoret. Moltes mercaderies s'han requisat per a fer-ne més tard un ús abusiu. Sota l'excusa de requisar queviures per als Hospitals militars, els ciutadans proletaris de Barcelona que han fet despeses gairebé impossibles, han vist com uns individus els hi prenen la única minestra de que podien disposar a les seves llars. Abusos inqualificables en matèria de proveïments arreu han existit.

Nosaltres preguntem. Per quina raó si un petit comerciant pot proveir de determinats articles a una ciutat, se li ha de prohibir, deixant a tota la població civil sense aquell article de primera necessitat? Quina culpa té la població civil de la incompetència dels homes que estan al front dels departaments de proveïments?

I si un ciutadà o moltes famílies que no poden menjar a la ciutat X, van a comprar a altra població, en nom de què i de què se'ls prohibeix realitzar aquestes compres? Ens fa l'efecte a nosaltres que molta gent s'interessa en fer la revolució al seu caprici, sense tenir en compte realitats que pesen molt i que difícilment s'endegaran amb la conducta irreductible de gent que posen obstacles a l'avitallament de la població, un cop tenen les seves pròpies llars plenes de queviures i articles de primera necessitat.

Com deia el company Comorera ha arribat l'hora d'imposar-nos moltes privacions, única falsió d'endegar el problema de proveïments. Si no hi han patates no se'n mengen i en pau, i el mateix podem dir d'altres articles. El que però no es pot acceptar que duri ni un moment més és la irresponsabilitat i la desorganització absoluta que en matèria de proveïments ha existit fins a la data a Catalunya. Abans de posar trabes i obstacles s'han de tenir preparades solucions. Altrament ni és la obra revolucionària ni és puresa davant de les multituds una responsabilitat de govern que ara més que mai s'imposa al Consell de la Generalitat.

CRIT

Espigolant

Parlant de l'utilització innecessària d'automòbils i sota la pregunta "Quina moral és aquesta?" diu "La Humanitat":

"Centenars de Comitès, Departaments municipals, controls i serveis secundaris van i vénen en automòbil per aquestes avingudes i carreteres. Sembla que ja no es pugui anar en tren o en autoòmnibus. O a peu. Hi ha comitè que disposa de diversos cotxes. Una severa revisió demostraria que en el noranta per cent dels casos l'automòbil no té altra justificació que el caprici i la comoditat personal dels seus ocupants. Barcelona i tot Catalunya són plens de cotxes en aquestes condicions. Estúpidament, es consumeixen milers de litres de gasolina diaris."

"El Día Gráfico" posa en evidència que l'enemic cada dia es mostra més afeblit i les falles que demostra en quan vol donar cops de força i dilu:

Oviedo vuelve a estar cercado y las columnas fascistas van cediendo terreno

y, a tendràn que abandonar Asturias, refugiándose en Galicia o serán copadas. Las fuerzas santanderinas, siguen avanzando en la provincia de Burgos y las vascas continúan presionando en la de Alava."

"Diari de Barcelona", en el seu editorial, fa constar que una de les preocupacions més serioses de la guerra actual és la reraguarda i afegeix:

"No hi ha ni l'excusa que el govern no hagi estat prou estudiat ni prou modificat perquè a hores d'ara no ordeni d'una manera clara i eficient el front de reraguarda."

"La Batalla", exigeix posicions clares ja que l'equivoc i la confusió solament serveixen al feixisme i afegeix:

"A quién se engaña, efectivamente? No cabe duda alguna: al proletariado internacional, lo cual se vuelve contra nosotros."

COMBAT

XERRAMECA I RES MES

Hi han certs elements que encobrint-se sota la causa antifeixista i en la creença al mateix temps de que llur actuació és meritòria tal vegada per la seva persona, es dediquen a la propaganda de fantasies prenyades de patranys infonamentades, amb la completa convicció de que d'aquesta manera creuen deixar en un lloc comprometedor a un determinat partit polític pel sol fet d'ésser separatista.

Nosaltres, al sortir al pas d'aquesta xerrameca insidica, no és que ho fem per donar importància a uns rumors que r'estan completament mancats, sinó que pel prestigi moral i material del nostre Partit, no permetem que elements pertorbadors que de poguer-lo conèixer tal volta ens podrien donar raó o alguna explicació de la quinta columna... es dediquin intencionadament a sembrar un confusionisme, que faci mirar amb un aire recelós la nostra organització política.

Per tant, doncs, a vosaltres ens adreçem, obrers catalans i no catalans que també treballem per Catalunya, demanant-vos que sigueu comprensius amb la nostra causa, perquè de la mateixa manera que a nosaltres, indirectament també vos afecta a vosaltres, ja que tots som fills del nostre Poble. I remarcant-vos a l'ensems que llastimosament gairebé sempre les urpes de la malediscència s'agrapen d'una manera inconscient i moltes vegades amb tota la consciència a allò que més efectivitat pot tenir en bé d'una causa.

Recorda, treballador català, que sota un règim de monarquia despòtica i àdhuc en plena República de Lerroux - Gil Robles, germans teus foren tractats pitjor que vulgars assassins per l'únic delict de defensar la teva parla. Que germans teus també per volguer conèixer amb Catalunya la mare de tots els catalans i defensant-la quan fou necessari contra llurs enemics, trobaren sempre en paga de les seves honrades accions, l'oprobri i l'insult per part d'aquells que fins el 19 de Juliol estaven encarregats d'administrar justícia a casa nostra. Pensa en la mala llavor que sembrà l'Espanya borbònica per la causa catalana i que encara hi ha avui qui, no poguent-se-la treure de les seves entra-

nyes, l'aprofita aquí, a la reraguarda, en profit de la canalla feixista.

I tu, obrer català, per la sang que portes dintre de les teves venes i que per manca de comprensió vulgui's o no, és catalana, per les teves reivindicacions socials, per les teves aspiracions llibertàries... no dongui's mai crèdit a certes paraules que realment són fictícies i nascudes de la imaginació feixista. No oblidis que un dels principals objectius del feixisme és deixar anorreada la nostra estimada Catalunya, Poble treballador i brillantment exemplar per la causa que avui tots perseguim. Poble també essencialment revolucionari tant en el sentit polític com social. Poble obrer i eminentment antifeixista, en una paraula, és el Poble Català.

Teniu en compte, doncs, treballadors catalans, que ajudant a la propagació d'aquesta campanyeta plena d'absurditats, i torno a repetir de fantasies, i encara que vos sembli que ho feu en bé de la causa que perseguiu, no feu més que ensorrar-vos a vosaltres mateixos i complaure els desitjos del feix encobert de reraguarda.

I nosaltres, la gent d'ESTAT CATALÀ, partit compost de treballadors, diem als qui volen tenir interès en veure amb nosaltres un eixopluc de reaccionaris, i encarant-nos al mateix temps amb els feixistes encoberts i per encobrir, també els hi diem: que nosaltres som humanament ELS SEPARATISTES CATALANS QUE LLUITEM I HEM LLUITAT SEMPRE PER LA COMPLETA LLIBERTAT DELS POBLES I DELS HOMES I PER LES REIVINDICACIONS PROLETÀRIES.

Guerra a mort als botxins del poble. Visquin els pobles lliures i endavant per la revolució social catalana.

F. P.
Estat Català

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Magatzems "Las Baleares"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres.

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

AMPOSTA, 2; CASAL D'ESPORTS, 1

El millor de la jornada fou el retràs en què s'arribà a Amposta

El viatge d'anada a Amposta fou d'allò més catastròfic.

Vora un quart de quatre s'arribà a Amposta i els directius del cercle ampostí volien fer jugar el partit amb caràcter amistós i els punts per ells. Un delegat del Casal es va imposar i va dir que abans de jugar el matx amistós, tornava a agafar el cotxe i altra volta a Tarragona. Després de cridar i discutir, per fi, Mena, que era l'àrbitre, va convèncer a Català, president de l'Amposta i l'assumpte es va arreglar.

El partit fou jugat dins d'un ambient molt foguejat. Els ampostins cridaven a cada jugada un xic violenta dels tarragonins, però quan ells segaven no volien sapiguer res.

El partit es va perdre i en cas contrari, ja veuríem com s'arreglaria l'assumpte a la Federació, per haver fet tard degut a una averia del cotxe.

Quan torni a baixar l'Amposta per un altre partit de campionat o bé de torneig, ja saben els directius què fer si arriben uns minuts tard: No volguer jugar el partit i quedar-se els punts.

L'àrbitre ho feu bastant bé i els equips foren els següents:

Amposta

Ballach, Martí, González, Fornós, Grau, Reverter, Rebull, Talarn, Múria, Iranzo i Miralles.

Casal d'Esports

Alujas, Wenceslao, Recasens, Saperas, Ferré, Martorell, Pérez, Vidal, Calaveras, Cortés i Barbarà.

La primera part acabà amb el resultat de 1 goal a cap favorable als ampostins. Aquest el marcà Múria quan faltaven 4 minuts per acabar-la. El segon goal de l'Amposta vingué els 10 minuts de la segona d'un tret d'Iranzo. Cinc minuts més tard en una internada del Casal, Calaveras xutà a porta, se li escapà la bala del porter i Vidal rematà a les malles.

Si els davanters haguessin xutat més a porta, segurament s'hauria guanyat el partit, doncs el porter d'ells era molt dolent.

Dels nostres els millors Wenceslao i Saperas. Els demés bregaren amb poc encert. Potser el més fluix de l'equip fou Alujas.

De l'Amposta els millors Martí, Fornós i Iranzo.

(Retirat de l'edició anterior.)

Llista dels jugadors de la segona categoria preferent (Grup B) que han marcat goals fins a la data

15 goals

Olló, (Gràcia)

7 goals

Sarró, (Gràcia).

6 goals

Manonelles i Plaça (Tàrrrega).

5 goals

Tobenyas, (Mora).

4 goals

Vidal (Casal Tarragona), Iranzo, Amposta.

3 goals

Talarn (Amposta), Sisteré, Climent, Mata, Munyoz i Pasqual, (Reus); Bata i Pasqual, (Mora).

2 goals

Alegret i Cortés (Casal Tarragona); Talarn, (Amposta); Rius, Huguet i Cullaré, (Tàrrrega); Clemente, (Mora).

1 goal

Herrero (Casal Tarragona); Argenté, Meda i Barnola, (Tàrrrega); Margalef i Manuel, (Reus); Collet, Canalda, Mayol i Pellicé, (Mora); David i Múria, (Amposta); i Hurtado, Martínez i Pinyero, (Gràcia).

Contra la seva pròpia porta Marimon, (Tàrrrega).

(Sobrant de l'edició anterior)

CICLISME

UNIO CICLISTA WILLIAM TARIN DEL CASAL D'ESPORTS DE TARRAGONA

Se us convoca a la reunió general extraordinària que es celebrarà demà, dia 24 de desembre del 1936, a les 21'30 hores.

Lloc a l'estatge social: Ex-Club Gimnàstic.

ORDRE DEL DIA

Fusió de les dues entitats ciclistes U. C. T. i P. W. T.

Nomenament de Junta Directiva.

Precs i preguntes.

Tarragona 21 de desembre del 1936.

La Directiva.

El veterà ciclista Masdeu, ha estat convidat a la cursa que a Barcelona es celebrarà dintre de la primera desena del mes de gener i en la qual hi prendran part tots els ciclistes veterans

El corredor veterà local i President fins fa uns dies de la "William Tarin", Sebastià Masdeu, ha estat convidat per l'A. V. Hostafranchs per tal de prendre la sortida en una cursa ciclista de veterans i quins beneficis aniran destinats a fins benèfics, que es celebrarà a Barcelona dintre uns dies.

En aquesta extraordinària cursa hi prendran part, entre altres: Magdalena, Espanyol, Saura, etc.

Més endavant donarem altres detalls d'aquest interessant programa ciclista per a veterans.

Diumenge es desplaçaren a Reus per tal d'assistir a la manifestació esportiva a profit del Socors Roig Internacional, un bon nombre de socis de la "Unió Ciclista William Tarin del Casal d'Esport de Tarragona".

Aquests desfilaron brillantment precedits d'una pancarta. Després assistiren a les curses ciclistes que es celebraren pel circuit de la veïna població i al migdia retornaren a la nostra ciutat.

III CAMPIONAT LOCAL DE BASKET
Llista de jugadors que han marcat punts en aquest torneig

24 punts

Odena (Escola Comerç).

12 punts

Martí, (Escola Comerç).

11 punts

Torner, (Penya Esportiva).

10 punts

Asamà, (Escola Treball A).

9 punts

Vaqué II, (Escola Treball B).

8 punts

Huguet, (CADCI), i Pallach, (P. Pallach).

6 punts

Navarra i Pelegrí, (Penya Esportiva)

4 punts

Beà, (Penya Brú); Naval, (CADCI), i Lerin, (Escola Treball A).

3 punts

Recasens, (Casal Esports).

2 punts

Ferré, (P. Pallach); Barceló, (Casal Esports); Babot i Figuerola, (Escola de Comerç); Prunera (Escola Treball A);

Avià, (Escola Treball B).

1 punt

Masdeu, (Casal Esports).

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Finíssim a 2'00 Ptes. litre

1.ª » 1'90 » »

2.ª » 1'80 » »

:: SERVEI A DOMICILI ::

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

L'ENTERRAMENT D'ALFONS FONT, CAP DE LA CENTURIA "LES ORENETES"

La barriada del Poble Nou, d'on era resident Alfons Font, l'heroi català caigut a Aleubierre, va vibrar d'emoció davant la solemnnial cerimònia del seu enterrament.